

पानियम - सङ्ख्या उन्नाइस

महानहरू: एन्टिओकस, कन्स्टान्टिन, र अन्तिम राष्ट्रपति

Jeff Pippenger

2026-03-01

दानियेल ११ का दस से सोलह पदहरूलाई ठीक प्रकारले विभाजन गर्ने कुञ्जी ती आधारभूत भविष्यवाणीसम्बन्धी अनुप्रयोगहरूमा पाइन्छ, जुन तीस वर्षभन्दा बढीअघि, सन् १९९६ मा, The Time of the End पत्रिका प्रकाशित हुँदा प्रयोग गरिएका थिए। तीस वर्षपछि, प्रभुले प्रकट गर्नुभएको छ कि अर्को एउटा भविष्यसूचक सन्देशलाई पनि औपचारिक रूपले स्थापित गरिनु छ, जसरी सन् १८३१ मा Millerite सन्देश औपचारिक रूपले स्थापित गरिएको थियो। यी तीस वर्षको ओमेगा इतिहासमा औपचारिक रूपले स्थापित गरिनुपर्ने सन्देशलाई इस्लामसम्बन्धी अधिल्लो सन्देशको सुधारको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जसलाई Josiah Litch द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, साथै बन्द ढोकासम्बन्धी सच्याइएको सन्देशको रूपमा पनि, जसलाई Samuel Snow द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र यही दस कन्याको दृष्टान्तको प्रतीक हो। इस्लामसम्बन्धी एउटा सन्देश, ख्रीष्टले आफ्नो न्यायको कार्य सम्पन्न गर्नुहुँदा अनुग्रह-अवधिका क्रमशः बन्द हुँदै जाने ढोकाहरूको चेतावनीसहित, घोषणा गरिनेछ। उक्त सन्देश द्वैधस्वरूपको छ, जसमा आन्तरिक र बाह्य रेखा छन्, र तिनले पालैपालो तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रियाका पहिलो दुई चरणहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछन्, जुन कुनै भविष्यवाणीको मोहोर खोल्न सधैं घटित हुन्छ, जसरी डिसेम्बर ३१, २०२३ मा येशू ख्रीष्टको प्रकाशन भएको थियो।

“अन्त्यको समय” पत्रिकामा दानियेल अध्याय ११ का अन्तिम छ पदमा प्रतिनिधित्व गरिएको अमेरिकाको भविष्यको आधारभूत समग्र रूपरेखा समाविष्ट छ, जुन पदहरू १९८९ मा अन्त्यको समयमा खोलिएका थिए। यो पत्रिका तीस वर्षदेखि सार्वजनिक अभिलेखमा रहेको छ, तर कसैले पनि यो देखेन कि उक्त पत्रिकाको एक मुख्य विषय विशेष गरी युक्रेनमा क्याथोलिक प्रभावान्तर्गतको कम्युनिज्म र मण्डलीहरूबीचको धार्मिक संघर्ष थियो। १९८९ को अवधिको त्यो धार्मिक युद्धले, यरूशलेमको मन्दिरमा उनीहरू दुवैले प्रकट गरेको विद्रोहमा टोलमी र उज्जियाहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएअनुसार, पुटिनको धार्मिक पतनको प्रसङ्ग स्पष्ट गर्दछ। यरूशलेमको मन्दिर टोलमीको मन्दिर होइन, उज्जियाहको मन्दिर थियो। पुटिन र जेलेन्स्की दुवैले एउटै मन्दिरलाई दुई भिन्न तरिकाले अपवित्र पार्छन्: एकजनाले मिस्रीको रूपमा र अर्कोले यहूदीको रूपमा।

सन् १९८९ मा दक्षिणका राजाको विरुद्ध संघर्ष गरिरहेको मण्डली क्याथोलिक मण्डली थियो। र किन नहोस्? फ्रान्सको नास्तिकताले सन् १७९८ मा उत्तरका राजालाई घातक घाउ पुऱ्यायो, त्यसो भए क्याथोलिक मण्डलीमाथि, विशेषतः युक्रेनमा, नास्तिकताले लामो समयसम्म चलाएको सतावटको प्रतिकार पोषशाहीले किन नगर्ने? अझ बढी महत्त्वपूर्ण कुरा के हो भने, युक्रेनसम्बन्धी यो स्पष्ट गवाही सन् १९९६ को एक प्रकाशनबाट आएको थियो, जसले सन् १९८९ को इतिहाससम्बन्धी लौकिक इतिहासकारहरूलाई उद्धृत गरेको थियो। अब जब प्रभुले पद चालीसको लुकेको इतिहासको मोहोर खोल्दै हुनुहुन्छ, उहाँले राफियाको युद्ध र त्यसपछिको अवस्थाको भविष्यवाणीगत तथा ऐतिहासिक सन्दर्भ प्रदान गर्नका लागि दुई ओर्थोडक्स मण्डलीहरूबीचको संघर्षतर्फ संकेत गर्नुभएको छ, र तीस वर्षअघि प्रकाशित The Time of the End पत्रिकामै उहाँले आवश्यक अन्तर्दृष्टिहरू पहिले नै समावेश गरिसक्नुभएको थियो।

नेपोलियनको पतन लेनिन, स्टालिन र सोभियत सङ्घको व्यवस्थाको क्रमिक पतनसँग मेल खान्छ। जब भविष्यवाणीगत दक्षिणी राज्यले आफ्नो राजधानी रूसतर्फ साऱ्यो, तब १९१७ मा दुई प्रमुख क्रान्तिहरू भए। पहिलो, जसलाई रूसी क्रान्ति भनिन्छ, त्यसमा जारलाई अपदस्थ गरियो, र त्यसपछि त्यही वर्ष बोल्शेभिक क्रान्ति आयो, जसले १९१७ देखि १९२२ सम्मको गृहयुद्धतर्फ डोऱ्यायो। १९२२ मा सोभियत सङ्घको गठन भयो।

आध्यात्मिक रूपमा दक्षिणका राजाको हैसियतमा रूसको आरम्भले गृहयुद्धतर्फ लैजाने, अनि त्यसपछि देशहरूको एक महासंघको गठनसम्म पुऱ्याउने दुई-चरणीय क्रान्तिको प्रतिनिधित्व गर्‍यो। सोभियत संघको पतन पनि दुई चरणमै भयो, जसको सुरुवात ९ नोभेम्बर, १९८९ मा बर्लिन पर्खाल भत्काइएबाट भयो, जसले त्यसपछि ३१ डिसेम्बर, १९९१ मा सोभियत संघको विघटनतर्फ डोऱ्यायो। दक्षिणका राजा, रूसका अन्तिम शासकको रूपमा, भ्लादिमिर पुटिनको पुर्वछाया प्रथम रूसी शासक—भ्लादिमिर लेनिनद्वारा गरियो।

व्लादिमिरको अर्थ “एक महान् नेता” हो र पुटिनको अर्थ “मार्ग” हो। लेनिनको अर्थ “एक महान् नदी” हो, तर व्लादिमिर लेनिनले आफ्नो वास्तविक नाम, अर्थात् व्लादिमिर इल्यिच उल्यानोभ, लुकाउन लेनिन नाम रोजे। इल्यिचको अर्थ “एलियाहको पुत्र” हो, र उल्यानोभको अर्थ “एलियाहको युवा पुत्र” हो।

मार्गमा रहेको महान् रूसी अगुवा, जसलाई ईसा पूर्व २१७ मा भएको राफियाको युद्धद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासमा देखाइन्छ, रूसका पहिलो अगुवाद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो; व्लादिमिर लेनिनको रूपमा उनी महान् नदीका महान् अगुवा थिए, तर उनले आफ्नो नाम लुकाए। नाम चरित्रको प्रतीक हो, र व्लादिमिरले आफ्ना दुई नाम लुकाउनु भनेको “परमेश्वर यहीवा हुनुहुन्छ” भन्ने अर्थ हुने एलियाहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको चरित्रभन्दा राजनीतिक विचारको एक महान् नदीलाई रोजेको चरित्रको प्रतिनिधित्व गर्दछ। नास्तिकताको जड परमेश्वरको इन्कार हो, र नास्तिकता दक्षिणका राजाको प्रमुख विशेषता हो। लेनिनका दोस्रो र तेस्रो नामले एलियाह र उनका पुत्रलाई जोड दिन्छन्, र दक्षिणका राजाको रूपमा रूसको अन्त्य प्टोलेमी चतुर्थद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जो राफियाको युद्धमा विजयी भएका थिए; तर जब एन्टिओकस ईसा पूर्व २०० मा पानियमको युद्धमा फर्किए, तब प्टोलेमीका पाँच वर्षका पुत्रले शासन गरिरहेका थिए। लेनिनका दुई मौलिक नामहरूले एलियाह र उनका पुत्रलाई चिह्नित गर्छन्, र प्टोलेमी र उनका पुत्रसँग समरूप हुन्छन्। एलियाह र उनका सन्तानहरूलाई दिइएको सन्देश अन्तिम दिनहरूमा, “परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिन” ठीक अघाडि प्रकट हुन्छ; र राफिया तथा पानियमका युद्धहरू पनि त्यहीँ अवस्थित छन्।

हेर, परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिन आउनुभन्दा अघि म तिमीहरूकहाँ अगमवक्ता एलियाहलाई पठाउनेछुः अनि उसले पिताहरूको हृदय छोराछोरीतर्फ, र छोराछोरीहरूको हृदय तिनका पितातर्फ फर्काउनेछ; नत्रता म आएर पृथ्वीलाई श्रापले प्रहार गर्नेछु। मलाकी ४:५, ६.

दानिएल ११ को एघारौँ पदमा उज्जियाह र प्टोलेमीको साक्ष्य एक-अर्कासँग मेल खान्छ, र विद्रोह तथा कुष्ठरोगपछि उज्जियाह एघार वर्षसम्म बाँचे; जबकि प्टोलेमीले जम्मा सत्र वर्ष शासन गरे, जुन सङ्ख्या एघारौँ पद र पन्ध्रौँ पदका युद्धहरूबीचको वर्ष-सङ्ख्यासँग उही हो। ईसा पूर्व ४५७ मा सुरु भएको २५०-वर्षीय भविष्यवाणी, ती दुई युद्धहरूको बीचमा ईसा पूर्व २०७ मा समाप्त भयो; राफियापछि दस वर्ष र पानियमअघि सात वर्ष। प्टोलेमी चतुर्थको शासन ईसा पूर्व २२१ मा सुरु भयो, र उनको मृत्यु ईसा पूर्व २०४ मा भयो, अतः प्टोलेमीका ती सत्र वर्ष राफियादेखि पानियमसम्मका सत्र वर्षको उही रेखा होइनन्। न त ती नै सत्र वर्ष हुन्, जुन ६४ मा नीरोबाट सुरु भई ३१३ मा समाप्त हुने २५०-वर्षीय भविष्यवाणीको निष्कर्षद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। सन् ३१३ देखि पहिलो आइतबारको व्यवस्थासम्म ३२१ मा आठ वर्ष हुन्छ, र त्यसको नौ वर्षपछि ३३० मा कन्स्टान्टिनले राज्यलाई पूर्व र पश्चिममा विभाजन गरे।

अत्यन्त निकट भविष्यमा पुटिन र रसियाले युक्रेनलाई पराजित गर्नेछन्, र पद बाह्रले प्रतिनिधित्व गरेको इतिहासमा प्टोलेमी र उज्जियाहका पदचापहरू पुनः दोहोरिन थाल्नेछन्। ती दुई बाइबलीय साक्षीहरूले पुटिनका लागि अन्तिम संकटलाई मण्डली र राज्यसम्बन्धी संकटको रूपमा स्थापित गर्छन्। तिनीहरूको विद्रोह यरूशलेमको मन्दिरमा प्रकट भएको थियो, यसरी उज्जियाहको मन्दिर र धर्मलाई भविष्यसूचक सन्दर्भको बिन्दुको रूपमा चिनाउँदै।

जेलेन्स्की, जसको अर्थ “हरियो” हो, युरोपेली संघ र संयुक्त राष्ट्रसंघका वैश्वीकरणवादी नोकरशाहहरूको कठपुतली हो, जसको वैश्वीकरणवादी कार्यक्रमलाई माता पृथ्वीको पूजा गर्ने हरियो राजनीतिक आन्दोलनले यथार्थ रूपमा प्रतिनिधित्व गर्दछ। जेलेन्स्की एक अभिनेता हुनु उपयुक्त थियो, किनकि ऊ स्पष्ट रूपमा अन्य शक्तिहरूको प्रतिनिधि हो, र उसको नामको अर्थ “हरियो” हुनु मानव इतिहासको शतरञ्ज-पट्टामा उसका चालहरूलाई मार्गदर्शन गर्ने

राजनीतिक दर्शनको पहिचान हो। जेलेन्स्कीका लागि शह-मात अब ठीकै कुनामै आइपुगेको छ।

यस अन्तिम इतिहासमा उज्जियाह र टोलेमीको विद्रोह फेरि एकपटक पुनः अभिनय गरिनेछ, तर टोलेमी (पुटिन) पानियमको युद्धभन्दा चार वर्षअघि नै मरे, र दक्षिणका राजाका अन्तिम शासकलाई भ्रष्ट र अयोग्य अभिभावक-शासकहरूको एक शृङ्खलाद्वारा परिचालित भइरहेको पाँच वर्षको बालकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

टॉलेमी पञ्चम 204 ईसा पूर्वमा (आफ्ना पिताको रहस्यमय मृत्युपछि) सिंहासनमा आरोहण गर्दा केवल करिब ५-६ वर्षका मात्र थिए, र उनको शासनकालमा अयोग्य वा भ्रष्ट संरक्षक-शासनहरूको एक शृङ्खलाका कारण टॉलेमिक राज्य लगभग पक्षाघातग्रस्त भयो। प्रारम्भिक संरक्षक-शासन 204-202 ईसा पूर्वसम्म रह्यो, जब टॉलेमी चतुर्थको मृत्यु गोप्य राखिएको थियो र उनकी आमा आर्सिनोए तृतीयको हत्या गरिएको थियो। दरबारका प्रियपात्रहरू—टॉलेमी चतुर्थका अधीनमा दीर्घकालीन मन्त्री रहिसकेका सोसिबियस, र टॉलेमी चतुर्थकी उपपत्नी अगाथोक्लेआका दाजु अगाथोक्लेस—ले आफूहरूलाई संरक्षक घोषित गरे। उनीहरूले आफूहरूलाई अभिभावक ठहरिने गरी एक वसीयतनामा जालसाजी गरे वा प्रस्तुत गरे, बाल-राजालाई अगाथोक्लेआ र उनको परिवारको संरक्षणमा राखे, र सम्भावित प्रतिद्वन्द्वीहरूलाई हटाए। प्रारम्भिक प्रशासनको धेरै भाग सोसिबियसले सम्हाले।

करिब २०२ ई.पू. तिर एक परिवर्तन भयो, जब अगाथोक्लेस प्रमुख संरक्षक-शासक बने; तर उच्छृंखलता र कुशासनका कारण उनी व्यापक रूपमा घृणित थिए। अलेक्जान्द्रियामा भएको जनविद्रोहले उनलाई भीडद्वारा क्रूरतापूर्वक कुटिकुटी मारिन पुग्यो, जसमा बाल-राजाले नाममात्रको स्वीकृति दिएको थियो। त्यसपछिका संरक्षक-शासकहरू पेलुसियमका राज्यपाल ट्लेप्पोलेमस, र त्यसपछि अरिस्टोमेनेस थिए। २०० ई.पू. मा पानियमको युद्धसम्म आइपुग्दा, राज्य यिनै पालैपालो बदलिने संरक्षक-शासकहरू र दरबारी सल्लाहकारहरूको अधीनमा थियो।

पानियमको युद्धमा प्टोलमाइक सेनाको नेतृत्व स्वयं प्टोलमी V ले होइन, बरु अधिराज्यकालीन संरक्षक शासनअन्तर्गत नियुक्त गरिएको भाडाका सेनापति एटोलियाका जनरल स्कोपासले युद्धमैदानमा गरेका थिए। युवा राजासँग कुनै वास्तविक नियन्त्रण थिएन—निर्णयहरू, सैनिक रणनीति, र राज्यको समग्र दुर्बलता संरक्षकहरूको पक्षाघात, आन्तरिक विद्रोहहरू (जस्तै स्वदेशी मिश्रेली उठावहरू), तथा दरबारी षड्यन्त्रबाट उत्पन्न भएका थिए। यस अस्थिरताले एन्टिओकस III महानलाई पानियममा स्कोपासलाई निर्णायक रूपमा पराजित गर्न, तथा यहूदियासहित कोएले-सिरियालाई प्टोलमाइक नियन्त्रणबाट स्थायी रूपमा कब्जा गर्न सक्षम बनायो।

इतिहासकारहरू प्टोलमी चतुर्थको मृत्यु विषप्रयोगद्वारा भएको हुन सक्ने सम्भावनाबारे चर्चा गर्छन्, जुन कुरा भ्लादिमिर लेनिन, जोसेफ स्टालिन, साथै दक्षिणकी रानी क्लियोपेट्रासम्बन्धी ऐतिहासिक अटकलबाजीको पनि एक अंश हो। पुटिन युक्रेनी युद्धमा विजयी हुन्छन्, तर त्यसपछि उनको विनाशको आरम्भ युक्रेनी मण्डलीमाथि पहिले सोभियत सङ्घसँग रहेको नियन्त्रणकारी सम्बन्धलाई पुनः कार्यान्वयन गर्ने उनको इच्छाबाट हुन्छ; १९८९ मा जब त्यो सम्बन्ध हटाइयो, तब त्यो दक्षिणका राजामाथि उत्तरका राजाको विजयको प्रतीक थियो।

युक्रेन पूर्वी स्लाभिक अर्थोडक्स परम्पराको उद्गमस्थल हो। व्लादिमिर महानको बपतिस्मा सन् ९८८ मा कीभमा भएको थियो। कन्स्टान्टिनोपल पतन भएपछि मस्कोले पछि “तेस्रो रोम” भन्ने उपाधि दाबी गर्‍यो, र यसरी आफूलाई युक्रेनसमेत आफ्नै “क्यानोनिकल क्षेत्राधिकार” भित्र पर्ने सबै रूसी भूभागको वैध उत्तराधिकारी तथा आध्यात्मिक संरक्षकका रूपमा स्थापित गर्‍यो।

मस्को पितृसत्ताले सधैं युक्रेनलाई “एक जनता, एक विश्वास” भन्ने मूलमन्त्रसहित रुसबाट आत्मिक रूपमा अविभाज्य ठानेको छ; यो त्यही वाक्यांश हो, जसलाई स्वयं पुटिनले पनि बारम्बार प्रयोग गरेका छन्। युक्रेनले, विशेषतः २०१४/२०२२ पछि, मस्कोको पर्यवेक्षणलाई साँचो आत्मिक मातृत्वका रूपमा नभई औपनिवेशिक तथा साम्राज्यवादी प्रभुत्वका रूपमा बढ्दो रूपमा हेर्दै आएको छ। फेब्रुअरी २०२६ सम्म, त्यहाँ परस्पर प्रतिस्पर्धी दुई अर्थोडक्स संरचनाहरू छन्। तीमध्ये एक युक्रेनको अर्थोडक्स चर्च हो, जुन २०१९ देखि कन्स्टान्टिनोपलका एक्जुमेनिकल पितृसत्ता बार्थोलोम्युबाट स्वतन्त्र रहेको छ। कीभमा युक्रेनको अर्थोडक्स चर्चलाई वास्तवमै राष्ट्रिय चर्चका रूपमा

मानिन्छ।

पाठक सावधान रहो: युक्रेनको अर्थोडक्स चर्च, युक्रेनी अर्थोडक्स चर्चभन्दा भिन्न चर्च हो। युक्रेनी अर्थोडक्स चर्च रूसको अर्थोडक्स चर्चसँग सम्बद्ध छ, र यही कारणले जेलेंस्कीले त्यसविरुद्ध आक्रमण गर्दै आएका छन्। भ्याटिकनले जेलेंस्कीका ती आक्रमणहरूको विरोध गर्दछ, जुन पहिले नै आरम्भ भइसकेका छन्, तर बाह्रौं पदको पुटिनको विद्रोह राफियामा उसको विजयपश्चात् आउँछ, र अझ भविष्यकै कुरा हो।

युक्रेनी अर्थोडक्स चर्च ऐतिहासिक रूपमा मस्को निकायसँग आबद्ध थियो। सन् २०२२ को आक्रमणपछिको अवस्थामा, युक्रेनी अर्थोडक्स चर्चले मे २०२२ मा पूर्ण स्वायत्तताको घोषणा गर्‍यो, तर युक्रेनी राज्यीय अनुसन्धानहरूले (DESS) बारम्बार यसले कानुनी तथा क्यानोनिक दृष्टिले मस्कोसँगको आबद्धता कायम राखेको छ भनी तर्क गरेका छन्। युक्रेनले अगस्ट २०२४ मा (जेलेंस्कीले हस्ताक्षर गरेको) एउटा कानून पारित गर्‍यो, जसले रूसी अर्थोडक्स चर्चसँग आबद्ध कुनै पनि धार्मिक निकायलाई (“आक्रमणकारी राज्य”) प्रतिबन्धित गर्दछ। युक्रेनी अर्थोडक्स चर्चलाई आफ्ना सबै सम्बन्ध पूर्णतः विच्छेद गर्न, अन्यथा अदालतको आदेशद्वारा यसको कीभ मेट्रोपोलिस विघटनको सामना गर्न, आदेश दिइएको छ। सन् २०२५ को उत्तरार्ध तथा २०२६ को प्रारम्भसम्म, युक्रेनी अर्थोडक्स चर्चसम्बन्धी छापामार कार्यवाहीहरू, पेरिशहरूको युक्रेनी अर्थोडक्स चर्चतर्फ स्थानान्तरण (२०२२ देखि १,३०० भन्दा बढी), अदालती मुद्दाहरू, तथा धार्मिक स्वतन्त्रतासम्बन्धी चिन्ताबारे संयुक्त राष्ट्रसंघका विज्ञहरूको चेतावनीहरू जारी छन्।

भ्याटिकनले युक्रेनी अर्थोडक्स चर्चलाई जबरजस्ती विघटन गर्ने कुनै पनि प्रयासको सार्वजनिक रूपमा विरोध गरेको छ। रूस र पुटिनले यसलाई क्यानोनिकल अर्थोडक्सीमाथिको प्रत्यक्ष सतावटका रूपमा प्रस्तुत गर्छन्, र कुनै पनि शान्ति-वार्तामा “रूसी अर्थोडक्स चर्चहरू” को संरक्षणलाई स्पष्ट माग बनाएका छन्। रूसी प्रचारतन्त्रले युक्रेनी अर्थोडक्स चर्च र त्यसविरुद्ध युक्रेनी राज्यद्वारा गरिएका आक्रमणहरूलाई निरन्तर रूपमा “नाजीवाद” सँग जोड्छ र तिनलाई आफ्नो “डिनाजिफिकेशन” को औचित्यको एक अंशका रूपमा प्रस्तुत गर्छ।

पुटिनले धृष्टतापूर्वक “मन्दिरमा प्रवेश गर्नेछ” र सम्पूर्ण युक्रेनी चर्च संरचनालाई फेरि मस्कोअन्तर्गत अधीनस्थ बनाउन खोज्दै युक्रेनी अर्थोडक्सीमाथि पूर्ण आध्यात्मिक प्रभुत्वको दाबी गर्नेछ, र आफूलाई रूसी अर्थोडक्स जगतको वैध आध्यात्मिक प्रमुखका रूपमा मान्यता दिन माग गर्नेछ।

यो पोलमीले परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गरेको घटनासँग ठ्याक्कै समानान्तर हो, जबकि उज्जियाह धूप बाल्न खोज्ने जेलेंस्की हुन्। पोलमीको विद्रोह परमपवित्र स्थानमा थियो र उज्जियाहको विद्रोह पवित्र स्थानमा थियो। दक्षिणको एक राजा, “सीमान्तरेखा”को विजयबाट उत्साहित भई, नाजीवादको प्रतिनिधि-शक्तिको अन्त्य गरेर, त्यसपछि धर्मको क्षेत्रलाई मात्र सम्बन्धित स्थानभित्र अतिक्रमण गर्छ। त्यसपछि एक्कासि ईश्वरीय प्रबन्धद्वारा नम्रीकरण आउनेछ, र पुटिन दृश्यबाट हट्नेछन् (जसरी पोलमी चतुर्थको मृत्यु ई.पू. २०४ मा भयो)। ‘दुर्बल-उत्तराधिकारीहरूको चरण’को शक्ति-रिक्ततापछि, उत्तरको राजा अझ ठूलो शक्तिसहित फर्कन्छ र पद १५ मा उल्लिखित आधुनिक पानियमको युद्धमा विजयी हुन्छ।

सत्रह वटा

राफिया र पानियमका युद्धहरू एकआपसमा रेखामाथि रेखा मिल्दै जाने इतिहासमा सत्र वर्षको अवधि तीन पटक देखा पर्छ। मिलानको आदेशदेखि—जहाँ साम्राज्यका पूर्वी र पश्चिमी सिंहासनहरू विवाहद्वारा एकताबद्ध गरिएका थिए—राज्य विभाजित भई ३३० मा विच्छेदित नहुँदासम्मको सत्र वर्ष। आरम्भ र अन्त्य हुने यी सत्र वर्षहरू अन्य दुई सम्बन्धित भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधिहरूका मार्गचिन्हहरू हुन्। सन् ६४ मा नीरोबाट आरम्भ भई एउटा सतावटको अवधि चिन्हित हुन्छ, जुन कन्स्टान्टिन महानको इतिहासमा अन्त भयो। नीरोको सतावटको अवधिबाट कन्स्टान्टिनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सम्झौतासम्मको संक्रमणले स्मूर्नाको मण्डलीबाट पर्गामोसको मण्डलीसम्मको संक्रमणलाई पहिचान गराउँछ। ३१३ र मिलानको आदेशले स्मूर्नाको मण्डलीको अन्त्यलाई चिन्हित गर्छन्, र सत्र

वर्षको अवधिको अन्त्य सन् 330 हो, जुन दानिएल 11:24 को तीन-सय-साठी-वर्षीय भविष्यवाणीको परिपूर्ति थियो।

उनी शान्तिपूर्वक प्रान्तका सबैभन्दा उर्वर स्थानहरूमाथि समेत प्रवेश गर्नेछन्; र उनले त्यस्तो कार्य गर्नेछन्, जुन न उनका पिताहरूले गरेका थिए, न त उनका पितापुर्खाहरूले; उनले तिनीहरूका बीचमा लुट, मालसामान, र धनसम्पत्ति छरिदिनेछन्; हो, उनले किल्लाबन्दी भएका गढहरूमाथि पनि केही समयसम्म आफ्ना युक्तिहरू चलाउनेछन्। दानियल 11:24।

सन् 313 र मिलानको आज्ञाप्तिदेखिका सत्र वर्षहरू एक भविष्यवाणीको परिपूर्तिबाट आरम्भ हुन्छन् र अर्को भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा अन्त्य हुन्छन्। आरम्भलाई चिह्नित गर्ने पहिलो भविष्यवाणीगत परिपूर्तिले स्मूर्नाको मण्डलीबाट पर्गामसको मण्डलीतर्फको संक्रमणलाई पहिचान गराउँछ, र ती सत्र वर्षहरूको अन्त्यलाई चिह्नित गर्ने भविष्यवाणीले रोमको पूर्वी र पश्चिमी रोममा विभाजनलाई पहिचान गराउँछ। ती सत्र वर्षहरू कुनै विशेष सत्र-वर्षीय उद्घोषणाद्वारा नभई भविष्यवाणीगत इतिहासद्वारा पहिचान गरिएका छन्। दोस्रो मण्डलीबाट तेस्रो मण्डलीको विभाजनको अल्फा, 360 वर्षको समय-भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा साम्राज्यको पूर्व र पश्चिममा भएको विभाजनसँग समरेखित थियो। ती दुई भविष्यवाणीहरूले सत्र वर्षको एक अवधिलाई स्थापित गर्छन्, र यदि सत्र एक वैध भविष्यवाणीगत प्रतीक हो भने, दुई वा तीन साक्षीको आधारमा तिनलाई एक वैध भविष्यवाणीगत अवधिका रूपमा स्थापित गरिनु आवश्यक छ।

ती साक्षीहरू अर्को २५०-वर्षीय अवधिमा अवस्थित छन्, जुन ४५७ ईसा पूर्वमा आरम्भ भयो। त्यही मितिमा दानिएल ८:१४ को २,३००-वर्षीय अगमवाणी आरम्भ भयो। ४५७ ईसा पूर्व एउटा अगमवाणीसम्बन्धी प्रारम्भबिन्दु हो, र स्थापित अगमवाणीगत मार्गचिह्न पनि हो। २५० वर्ष भविष्यतर्फ बढाउँदा तपाईं २०७ ईसा पूर्वमा पुग्नुहुन्छ, जुन राफिया र पानियमका युद्धहरूबीचको इतिहास हो। राफिया र पानियमका युद्धहरूलाई अलग गर्न सकिँदैन, किनकि ती दुवैमा एन्टिओकस महान् संलग्न थिए। २१७ ईसा पूर्वको राफियाको युद्धदेखि २०० ईसा पूर्वको पानियमको युद्धसम्म सत्र वर्ष हुन्छ। २,३००-वर्षीय अगमवाणीले आरम्भमा व्यवस्थागत युगको परिवर्तनलाई चिह्नित गर्छ, जब तेस्रो आदेशले यहूदाको राष्ट्रिय सार्वभौमिकता पुनःस्थापित गर्‍यो, र अन्त्यमा पनि व्यवस्थागत युगको परिवर्तन भयो, जब ख्रीष्ट पवित्र स्थानबाट अति पवित्र स्थानमा सर्नुभयो। २०७ ईसा पूर्वले यहूदियामाथिको मिश्रेली शासनको व्यवस्थागत युगबाट गौरवशाली देशमाथिको सेल्यूसिड शासनको व्यवस्थागत युगमा भएको परिवर्तनलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। गौरवशाली देशमाथिको सेल्यूसिड नियन्त्रणको व्यवस्थागत युगले १६७ ईसा पूर्वमा मक्काबीहरूको विद्रोह उत्पन्न गरायो।

२५० वर्षको नीरोकाल कन्स्टान्टिन महान्को इतिहासमा समाप्त हुन्छ, र दुई युद्धहरूका बीचमा समाप्त हुने २५० वर्षचाहिँ एन्टिओकस महान्को इतिहास हो। राफियाको युद्धमा प्टोलमी चतुर्थले एन्टिओकस महान्लाई पराजित गर्‍यो, र प्टोलमीले सत्र वर्ष राज्य गर्‍यो। दुवै २५०-वर्षीय अवधिमा एउटा विशिष्ट सत्र-वर्षीय अवधि समावेश छ। दुवैको अन्त्य त्यस्तो शासकको इतिहासमा हुन्छ जो “महान्” भनेर चिनिन्छ। दुवै २५०-वर्षीय अवधिको आरम्भ स्थापित भविष्यवाणीसम्बन्धी मार्गचिह्नमा हुन्छ, र दुवैको अन्त्य पनि स्थापित भविष्यवाणीसम्बन्धी मार्गचिह्नमै हुन्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिका ४ जुलाई, १७७६ मा आरम्भ भयो, र २५० वर्षपछि तपाईं ४ जुलाई, २०२६ मा पुग्नुहुन्छ, जब डोनाल्ड ट्रम्प—जो अमेरिकालाई “महान्” बनाउने प्रयत्न गर्ने व्यक्तिको रूपमा परिचित छन्—ती २५० वर्षको उत्सव मनाउन लागेका छन्। २०२६, ईसापूर्व ४५७ देखि गनिएका २५० वर्षजस्तै, राफिया र पानियमका आधुनिक युद्धहरूको इतिहासको मध्यभागमा निष्कर्षमा पुग्दछ, जसलाई युक्रेनी र तेस्रो विश्वयुद्धको नामले चिनिन्छ। दक्षिणी राजाको शासनकाल, पहिलो आइतबार व्यवस्थाको अवधि, तथा राफियाको युद्धदेखि पानियमसम्मको अवधि—यी तीनवटैले सत्र-सत्र वर्षका तीन कालखण्ड प्रदान गर्दछन्, जो सबै एउटै भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहाससँग सम्बद्ध छन्। २५० वर्षका तीन कालखण्डहरू सबै एउटै भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासहरूमा एकसाथ आइपुग्छन्। २५० वर्षका यी तीन कालखण्डहरूले डोनाल्ड ट्रम्पसँग सम्बन्धित इतिहाससहित भविष्यसूचक सत्यका तीन रेखाहरू स्थापना गर्दछन्, जहाँ उनलाई या त कन्स्टान्टिन द ग्रेट अथवा एन्टिओकस द ग्रेटको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

दुई सय पचास वर्षका ती तीन रेखाहरूले पछिल्ला दिनहरूको तीन भिन्न, तर परस्पर-परिपूरक चित्रणहरू प्रदान गर्छन्। नेरोको रेखाले सम्झौताका सत्र वर्षको इतिहासलाई पहिचान गर्दछ, जसले पशुको प्रतिमाको गठनका भविष्यसूचक विशेषताहरूलाई पूर्णतया व्यक्त गर्दछ।

“प्रभुले मलाई स्पष्ट रूपमा देखाउनुभएको छ कि पशुको प्रतिमा अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि नै स्थापित गरिनेछ; किनकि यही परमेश्वरका जनताका लागि महान् परीक्षा हुनेछ, जसद्वारा तिनीहरूको अनन्त नियति निर्णय गरिनेछ। तपाईंको दृष्टिकोण असंगतिहरूको यस्तो गडबडी हो कि धेरै थोरै मात्र धोखा खानेछन्।

“प्रकाश १३ मा यो विषय स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ; [प्रकाश 13:11-17, उद्धृत]।

“यो त्यो परीक्षा हो जुन परमेश्वरका जनहरूले छाप लगाइनुअघि भोग्नेपर्छ। जसले उहाँको व्यवस्था पालन गरेर, र जाली साबथ स्वीकार गर्न इन्कार गरेर, परमेश्वरप्रति आफ्नो निष्ठा प्रमाणित गरे, तिनीहरू प्रभु परमेश्वर यहीवाको ध्वजामुनि उभिनेछन्, र जीवित परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्नेछन्। जसले स्वर्गीय उद्गमको सत्य त्यागेर आइतबारको साबथ स्वीकार गर्छन्, तिनीहरूले पशुको छाप प्राप्त गर्नेछन्।” Manuscript Releases, volume 15, 15.

पशुको प्रतिमा भनेको मण्डली र राज्यको संयोजन हो, जहाँ त्यस सम्बन्धको नियन्त्रण मण्डलीको हातमा हुन्छ। मूर्तिपूजक धर्मलाई ख्रीष्टियन धर्मसँग एकत्रित गर्ने प्रयासमा कन्स्टान्टिनले गरेको सम्झौता अन्तिम दिनहरूको सम्झौताको शास्त्रीय उदाहरण हो।

“संयुक्त राज्य अमेरिकामा अहिले चलिरहेको त्यस आन्दोलनमा, जसद्वारा मण्डलीका संस्थाहरू र प्रचलनहरूका लागि राज्यको समर्थन सुरक्षित गर्न खोजिँदैछ, प्रोटेस्टेन्टहरू पापिष्टहरूको पदचिन्ह पछ्याइरहेका छन्। अझ बढी, तिनीहरूले प्रोटेस्टेन्ट अमेरिकामा पापसत्ताले पुरानो संसारमा गुमाएको सर्वोच्चता पुनः प्राप्त गर्नका लागि ढोका खोलिरहेका छन्। अनि यस आन्दोलनलाई अझ ठूलो महत्त्व दिने कुरा यो तथ्य हो कि यसमा मनन गरिएको प्रमुख उद्देश्य आइतबार-पालनको प्रवर्तन हो—यो एउटा यस्तो प्रचलन हो, जसको उत्पत्ति रोमबाट भएको हो, र जसलाई रोमले आफ्ना अधिकारको चिह्न भनी दाबी गर्दछ। यो पापसत्ताको आत्मा हो—सांसारिक प्रचलनहरूसित अनुरूप हुने आत्मा, परमेश्वरका आज्ञाहरूभन्दा माथि मानवीय परम्पराहरूको आदर गर्ने आत्मा—जुन प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूमा व्याप्त हुँदैछ र तिनीहरूलाई आइतबारको उन्नयनसम्बन्धी त्यही काम गर्न अग्रसर गराइरहेको छ, जुन काम पापसत्ताले तिनीहरूभन्दा अघि गरिसकेको छ।”

“यदि पाठकले चाँडै आउन लागेको संघर्षमा प्रयोग गरिने साधनहरूलाई बुझ्न चाहन्छ भने, उसले केवल त्यही उद्देश्यका लागि विगतका युगहरूमा रोमले प्रयोग गरेका उपायहरूको अभिलेखलाई पछ्याए पुग्छ। यदि उसले जान्न चाहन्छ कि पापवादीहरू र प्रोटेस्टेन्टहरू एकजुट भएर तिनका मतसिद्धान्तहरू अस्वीकार गर्नेहरूसँग कसरी व्यवहार गर्नेछन्, भने उसले विश्रामदिन र त्यसका पक्षसमर्थकहरूप्रति रोमले प्रकट गरेको आत्मा हेर्नुपर्छ।”

“राजकीय अध्यादेशहरू, सार्वभौम परिषद्हरू, र लौकिक शक्तिद्वारा समर्थित मण्डलीय नियमहरू ती चरणहरू थिए, जसद्वारा त्यस मूर्तिपूजक पर्वले ख्रीष्टीय संसारमा आफ्नो सम्मानित स्थान प्राप्त गर्‍यो। आइतबारको पालना लागू गराउने पहिलो सार्वजनिक कदम कन्स्टान्टिनद्वारा जारी गरिएको व्यवस्था थियो। (A.D. 321) यस अध्यादेशले सहरवासीहरूलाई ‘सूर्यको venerable दिन’ मा विश्राम गर्न आदेश दियो, तर गाउँलेहरूलाई आफ्नो कृषि कार्य जारी राख्न अनुमति दियो। यद्यपि वस्तुतः यो एक अन्यजातीय विधान थियो, तैपनि ख्रीष्टियताको उनको नाममात्र स्वीकारोक्तिपछि सम्राटले यसलाई लागू गराए।” The Great Controversy, 574.

सम्झौतावादको त्यो क्रम, जसले आइतबारको व्यवस्था ल्यायो, र जसले फेरि पनि आइतबारको व्यवस्थातर्फ लैजानेछ, ३१३ देखि ३३० सम्मको सत्र-वर्षीय अवधिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसमा ३२९ को पहिलो आइतबारको व्यवस्था यस इतिहासको मध्यबिन्दु हो। आरम्भमा पूर्व र पश्चिमको विवाह थियो, र अन्त्यमा पूर्व र

पश्चिमको सम्बन्धविच्छेद भयो। पहिलो आइतबारको व्यवस्था विद्रोहको प्रतिनिधित्व गर्ने मध्यवर्ती मार्गचिन्ह हो, जसरी हिब्रू वर्णमालाको तेह्रौँ अक्षर, जब त्यसको अघि पहिलो अक्षर र त्यसपछि बाइसौँ तथा वर्णमालाको अन्तिम अक्षर राखिन्छ, तब हिब्रू शब्द “सत्य” बन्छ। आरम्भको विवाह र अन्त्यको सम्बन्धविच्छेदले अल्फा अक्षरलाई ओमेगा अक्षरसँगको सहमतिमा चिन्हित गर्दछ। निरोबाट आरम्भ भएको २५०-वर्षीय अवधिमा ख्रीष्टको छाप छ, र यसले पछिल्ला दिनहरूमा वर्तमान सत्यको एउटा विषयतर्फ संकेत गर्दछ।

ईसा पूर्व ४५७ मा आरम्भ हुने २५०-वर्षीय अवधिले, राफियादेखि पानियमसम्मको सत्र-वर्षीय अवधिभित्र उभिएका एन्टियोकस द ग्रेटद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको राज्यकौशललाई जोड दिइरहेको छ। हामी यसलाई राज्यकौशलको रूपमा बुझौं, किनकि ईसा पूर्व ४५७ मै २,३०० वर्षको एउटा भविष्यवाणी पनि आरम्भ भएको थियो। २,३०० वर्ष बनेको भविष्यवाणीको आन्तरिक रेखा हो, जसले परमेश्वरको उद्धारको कार्यबारे बोल्दछ, र यो चर्चकौशलको प्रतीकसँग मेल खान्छ। निरोसँग आरम्भ भएको २५०-वर्षीय अवधिभन्दा भिन्न, ईसा पूर्व ४५७ मा आरम्भ हुने यस अवधिले अन्तिम अमेरिकी राष्ट्रपतिको राजनीतिक भूमिकालाई सम्बोधन गरिरहेको छ, जो हजार वर्षको शान्तिको सुवर्णयुगसम्बन्धी त्रुटिपूर्ण क्याथोलिक अवधारणालाई प्रवर्द्धन गर्दै, अमेरिकालाई र त्यसपछि संसारलाई महान् बनाउन खोजिरहेको छ।

प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रको पृथ्वीको पशु भएको संयुक्त राज्य अमेरिकाका २५० वर्षहरूले बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको समाप्तिलाई चिन्हित गर्दछ, जो जहाँ आरम्भ भयो त्यहीँ—युद्धको बीचमा—अन्त हुन्छ। इतिहासका विजेताहरूले नै सुरक्षित राखिएको इतिहासको अभिलेखलाई परिभाषित गर्छन्। विश्ववादी, अजिङ्गर-शक्तिद्वारा सञ्चालित डेमोक्रेटाहरू वर्तमान अराजकतलाई एउटा क्रान्तिका रूपमा हेर्छन्, र केवल बोलाइ मात्र गर्ने, कुनै कार्य नगर्ने रिपब्लिकनहरू यस वर्तमान इतिहासलाई गृहयुद्धका रूपमा हेर्छन्। डेमोक्रेटाहरू बाइबलीय भविष्यवाणीको अजिङ्गरका प्रतिनिधिहरू हुन्, र रिपब्लिकनहरू पतित प्रोटेस्टेन्टहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, अथवा प्रकाशको पुस्तक अध्याय सोहमा यूहन्नाले प्रयोग गरेका पदहरूमा भन्नुपर्दा, तिनीहरू झूटा अगमवक्ता हुन्। संयुक्त राज्य अमेरिका क्रान्तिको युद्धबाट आरम्भ भयो र क्रान्तिको युद्धमै यसको अन्त हुन्छ। रिपब्लिकन पार्टी गृहयुद्धमा आरम्भ भयो र गृहयुद्धमै तिनीहरूको अन्त हुन्छ। डेमोक्रेटाहरूले क्रान्ति भनी भन्ने गृहयुद्धलाई रिपब्लिकनहरूले गृहयुद्धकै रूपमा देख्छन्।

ट्रम्प, अन्तिम रिपब्लिकन राष्ट्रपति हुनुभएको नाताले, प्रथम रिपब्लिकन राष्ट्रपतिका भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताहरू धारण गर्नुहुन्छ, जो गृहयुद्धको बाह्य इतिहासमा प्रकट भएका थिए। लिंकनको बाह्य गृहयुद्ध, यशैयाको भविष्यवाणी अध्याय सात, पद आठको आन्तरिक इतिहास पनि थियो, जसको अन्त्य १८६३ मा भयो—ठीक त्यही वर्ष, जब मुक्तिघोषणा जारी भयो। यी दुई दलहरूबीचको भेद एक प्रमुख र आधारभूत भविष्यवाणीसम्बन्धी सिद्धान्त हो। यसको आरम्भ कैन र हाबिलबाट भयो, जसलाई ख्रीष्टको समयमा सदुकीहरू र फरिसीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो—कैनका दुई वर्ग, जसले एक हाबिलको हत्या गर्नुपर्ने थियो।

फरिसीहरू र सदुकीहरू तिनीहरूका प्रतिनिधि हुन् जसले आफ्ना मसीहलाई कूसमा टाँग्न सहमति जनाए—कारणहरू फरक-फरक थिए, तर सहमति भने उही थियो। फरिसीहरूले व्यवस्था कायम राख्ने दाबी गरे, तर राखेनन्, ठीक रिपब्लिकनहरूजस्तै। फरिसीहरूले मूल दैवी व्यवस्थालाई समर्थन गर्ने दाबी गरे, तर व्यवस्थाको व्याख्या आफ्नै पूर्वाग्रही तर्कद्वारा गरे। फरिसीहरूका लागि मूल व्यवस्था भनेको रिपब्लिकनहरूका लागि संविधान हो—त्यही संविधान, जसलाई उनीहरूले समर्थन गर्ने दाबी त गर्छन्, तर गर्दैनन्। सदुकीहरूले परमेश्वरको शक्तिलाई अस्वीकार गरे, र फरिसीहरूभन्दा सानो सम्प्रदाय भए तापनि, ख्रीष्टको समयमा यहूदियाको धार्मिक र राजनीतिक परिदृश्यमाथि सदुकीहरूको नियन्त्रण थियो। डेमोक्रेटाहरू रिपब्लिकनहरूभन्दा सानो सम्प्रदाय हुन्, यति सानो कि सत्तामा टिकिरहन उनीहरूले छल गर्नेपछि, तर तैपनि उनीहरू सत्तामा रहिरहन्छन्, किनकि तिनीहरूका विपक्षीहरू, जसले सबैका लागि समान न्याय कायम राख्ने दाबी गर्छन्, आफूहरूले समर्थन गर्ने दाबी गरेका व्यवस्थाका सिद्धान्तहरू कार्यान्वयन गर्न केही पनि गर्दैनन्।

सूर्यमुनि कुनै नयाँ कुरा छैन, र संयुक्त राज्य अमेरिकाका दुई राजनीतिक दलहरू पनि भविष्यवाणीको परिदृश्यको त्यत्तिकै अङ्ग हुन्, जत्तिका फरिसी र सदुकीहरू थिए। निश्चय नै यस भविष्यवाणीगत रेखासँग सम्बन्धित अरू धेरै समानताहरू छन्, तर जबसम्म तपाईं ती दुई अशुद्ध शक्तिहरूको भविष्यवाणीगत सम्बन्धलाई देख्नुहुन्न—जो एक-अर्काका विरोधी भए तापनि पवित्रताको विरुद्धमा एकजुट हुन्छन्—तबसम्म तपाईं प्टोलेमी र उज्जियाहलाई उचित प्रकाशमा देख्नुहुन्न। दुवै दक्षिणी राजाहरूले एउटै मन्दिरमा बलि चढाउने प्रयास गरे, तर मिश्रबाट आएको प्टोलेमीले अजिङ्गरको शक्ति—डेमोक्र्याटहरू—को प्रतिनिधित्व गर्दछ। यहूदियाका राजा भएको उज्जियाह महिमाय देशको अगुवा हो, जो धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद, अथवा झूटा अगमवक्ता—रिपब्लिकनहरू—हुन्।

अजिङ्गर र झूटा अगमवक्ताबीचको सम्बन्धको शास्त्रीय प्रतिनिधित्व कर्मेल पर्वतमा पाइन्छ। त्यस पर्वतमा आहाबले अजिङ्गरको प्रतिनिधित्व गरे, र येजेबेलका बाल र अशतोरेतका अगमवक्ताहरूले एलियाहको विरुद्ध उभिएका ती झूटा अगमवक्ताहरूको प्रतिनिधित्व गरे। येजेबेल नै भएको त्यो पशु भने अझै पनि सामरियामा पर्दापछाडि नै थियो। झूटा अगमवक्तासँग एकीकृत भएको अजिङ्गरको प्रतिनिधित्व क्रूसमा मूर्तिपूजक रोम र यहूदीहरूको एकताद्वारा पनि भएको थियो, जसरी आइतबारको व्यवस्थामा डेमोक्र्याटहरू र रिपब्लिकनहरूको एकीकरण हुनेछ। संयुक्त शक्तिका तत्त्वहरू पृथ्वीको पशुको रिपब्लिकन सीङाभिन्न रहेका डेमोक्र्याटहरू र रिपब्लिकनहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। ती दुई अशुद्ध राजनीतिक शक्तिहरूको प्रतिनिधित्व कयिनद्वारा गरिएको छ, र हाबिलको रेखामा पनि द्विविध विभाजन विद्यमान छ।

हाबिलको वंश, जो काइनको बाह्य वंशको सापेक्षमा आन्तरिक वंश हो, र जुन कुमारिका दुई वर्गद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। पृथ्वीको जनावरको प्रोटेस्टेन्ट सीङ, अर्थात् संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रगति, १७९८ मा सार्दिसको मण्डलीबाट आरम्भ हुने धार्मिक शुद्धीकरणहरूको एक शृङ्खलाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जब संयुक्त राज्य अमेरिका बाइबलीय अगमवाणीको छैटौँ राज्य बन्यो। सार्दिस त्यस्तो मण्डली थियो जसको जीवित भएको दाबी गर्ने नाम थियो, तर त्यो मृत थियो। १७९८ सम्ममा पोपसम्बन्धी मण्डलीबाट अलग भएका प्रोटेस्टेन्ट सम्प्रदायहरू पहिले नै रोममा फर्किरहेका थिए। ख्रीष्टियनहरूलाई पहिलो पटक एन्टिओकमा ख्रीष्टियन भनियो।

“अन्ताकियामै चेलाहरूलाई पहिलोपटक ‘ख्रीष्टियन’ भनियो। यो नाम तिनीहरूलाई यसकारण दिइयो कि ख्रीष्ट नै तिनीहरूको प्रचार, तिनीहरूको शिक्षा, र तिनीहरूको वार्तालापको मुख्य विषय हुनुहुन्थ्यो। निरन्तर तिनीहरूले उहाँको पृथ्वीगत सेवकाइका दिनहरूमा घटेका घटनाहरूको स्मरण गरिरहन्थे, जब उहाँका चेलाहरू उहाँको व्यक्तिगत उपस्थितिद्वारा धन्य भएका थिए। अथक रूपमा तिनीहरूले उहाँका शिक्षाहरू र उहाँका चङ्गाइका चमत्कारहरूबारे चर्चा गरिरहन्थे। कम्पायमान ओठ र आँसुले भरिएका आँखाहरूका साथ तिनीहरूले बगैँचामा उहाँको व्यथा, उहाँको विश्वासघात, न्यायिक परीक्षण, र क्रूसारोपणबारे बोले; उहाँका शत्रुहरूले उहाँमाथि थोपरेका अपमान र यातनालाई उहाँले जस धैर्य र नम्रतासाथ सहनुभयो, र उहाँलाई सताउनेहरूका लागि उहाँले जस ईश्वरतुल्य दयाले प्रार्थना गर्नुभयो, त्यसबारे पनि तिनीहरूले वर्णन गरे। उहाँको पुनरुत्थान र स्वर्गारोहण, तथा पतित मानवका लागि मध्यस्थको रूपमा स्वर्गमा उहाँको कार्य, यस्ता विषयहरू थिए जसबारे तिनीहरू आनन्दसाथ चिन्तन गर्न रुचाउँथे। निस्सन्देह अन्यजातिहरूले तिनीहरूलाई ख्रीष्टियन भन्नु उचित नै थियो, किनकि तिनीहरूले ख्रीष्टको प्रचार गर्थे र उहाँद्वारा परमेश्वरलाई आफ्ना प्रार्थनाहरू चढाउँथे।”

“उनीहरूलाई ‘ख्रीष्टियन’ नाम दिने परमेश्वर नै हुनुहुन्थ्यो। यो एक राजकीय नाम हो, जो आफूलाई ख्रीष्टसँग जोडेका सबैलाई दिइएको छ। यही नामको विषयमा याकूबले पछि लेखे, ‘के धनी मानिसहरूले तिमीहरूलाई अत्याचार गर्दैनन्, र न्याय-आसनहरूका सामु तिमीहरूलाई तानेर लाँदैनन्? के तिमीहरू बोलाइने त्यस योग्य नामको उनीहरूले निन्दा गर्दैनन्?’ याकूब २:६, ७। अनि पत्रुसले घोषणा गरे, ‘यदि कोही ख्रीष्टियनको रूपमा दुःख भोग्छ भने, ऊ लज्जित नहोस्; बरु यस कुरामा उसले परमेश्वरको महिमा गरोस्।’ ‘यदि ख्रीष्टको नामको कारण तिमीहरू निन्दित हुन्छौ भने, तिमीहरू धन्यका हौ; किनकि महिमाको आत्मा र परमेश्वरको आत्मा तिमीहरूमाथि वास गर्नुहुन्छ।’ १ पत्रुस ४:१६, १४।” प्रेरितहरूका काम, १५७.

एफिससको कलीसियालाई “ख्रीष्टियन” भन्ने नाम दिइयो, जसले स्मुर्नाको सतावट भोगेको कलीसियासम्म पुऱ्यायो; त्यसपछि इतिहासमा पर्गामोसको सम्झौताको कलीसिया आयो। जब पापतन्त्रले सिंहासन ग्रहण गर्‍यो, तब भएको विभाजनले परमेश्वरको साँचो कलीसियालाई उजाडस्थानको कलीसियाका रूपमा पहिचान गरायो। रोमी कलीसिया थुआतीरा थियो। बाह्र सय साठी वर्षको उजाडस्थान-अवधिको अन्त्यमा, प्रोटेस्टेन्टवादको कलीसिया उठ्यो, र त्यस बिन्दुदेखि अगाडि प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गलाई दिव्य परीक्षणहरू र शुद्धीकरणहरूको शृङ्खलाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

१५१७ मा मार्टिन लुथरले आफ्ना ९५ सिद्धान्तहरू ढोकामा ठोकेपछि प्रोटेस्टेन्टवादको आरम्भ भयो, र “२३” वर्षपछि १५४० मा जेसुइट आदेशको सुरुआत भयो। २०१३ मा हबक्कूकका तालिकाहरूको ९५औँ तथा अन्तिम प्रस्तुति ढोकामा ठोकियो, र १३ मार्च २०१३ मा पहिलो जेसुइट पोपको अभिषेक भयो। त्यही इतिहासमा पोप लियोद्वारा मार्टिन लुथर बहिष्कृत गरिएका थिए। अब आफैँ बुझ्नुस्...

१७९८ मा सार्दिसको मण्डलीले “प्रोटेस्टेन्ट” भन्ने नाम धारण गरेको दाबी गर्‍यो, तर रोमतर्फ फर्केर तिनीहरू आफ्नो नामलाई कायम राख्न असफल भइसकेका थिए। जब १८४४ मा मिलेरवादी एङ्गेन्टवादले प्रोटेस्टेन्टवादको मशाल उठायो, तब तिनीहरूले इसाएलका पहिलो राजा यारोबामविरुद्धको एक हप्की प्रस्तुत गरे—त्यस्तो राष्ट्रविरुद्ध, जो यहूदामा रहेको गोत्रका रगतका नातेदार थिए, जहाँ परमेश्वरले आफ्नो मन्दिर स्थापना गर्नुभएको थियो। यारोबामले एक जालसाजी व्यवस्था खडा गर्‍यो, जो उसको राष्ट्रको अघिल्लो दासत्वलाई प्रतिनिधित्व गर्ने धर्ममा आधारित थियो। उसले कथासँग सम्बन्धित सबै भविष्यसूचक महत्त्वसहित एउटा जनावरको प्रतिमा खडा गर्ने हारूनको आधारभूत विद्रोहलाई दोहोर्‍यायो। तर आफ्नो समर्पण-सभामा मिलेरवादी एङ्गेन्टवादले साँचो आराधनालाई परमेश्वर बस्नुहुने पवित्रस्थानतर्फ निरन्तर निर्देशित गर्न उसले देखाएको अनिच्छालाई हप्कायो। यारोबामले आराधनाको केन्द्र बेतेल र दानमा होस् भन्ने चाह्यो, जसले १८४४ मा सार्दिसका तिनै व्यक्तिहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जसले ख्रीष्टलाई पछ्याउँदै परमपवित्र स्थानभित्र प्रवेश गर्न इन्कार गरे।

मिलेरवादी एङ्गेन्टवादले रोमको धर्मतर्फ फर्कने निर्णय गर्‍यो, र मिलेरको सन्देशलाई अस्वीकार गरेको कारण झूटा अगमवक्ताहरू ठहरिएका ती व्यक्तिहरूकै शिक्षात्मक तर्कहरू—सात कालसम्बन्धी भविष्यसूचक सन्देशको आफ्नो अस्वीकृतिलाई उचित ठहर्याउनका लागि—आफ्ना धर्मशास्त्रीय गुरुहरूको रूपमा अपनायो। अवज्ञाकारी अगमवक्ताले गरेझैं, मिलेरवादी एङ्गेन्टवादले पनि परमेश्वरको निर्देशनलाई पछ्याउनुको सट्टा आफ्नै मार्ग रोज्यो। भविष्यसूचक इतिहासमा प्रोटेस्टेन्ट सुधारदेखि अघि, बुद्धिमान् र मूर्ख कुमारीहरूको सबै परीक्षा र शुद्धीकरणहरूमा मूर्खहरूले रोज्ने मार्ग त्यही हो, जसले तिमीहरूलाई छुटकारा दिइएको भूमिको उपासनातर्फ फर्काउँछ, र जस्तै तिनीहरू भन्छन्, “सबै बाटाहरू रोममै पुग्छन्।” यर्मियाहका पुराना मार्गहरू बाहेक।

प्रोटेस्टेन्ट सुधारलाई परमेश्वरका जनहरूलाई प्रतिज्ञाको देशतर्फ अगुवाइ गर्न मोशा मिश्रमा फर्केको घटनाद्वारा पूर्वछायित गरिएको थियो। बन्दीवासको देशबाट बाहिर आएपछि परमेश्वरले आफ्ना चुनिएका जनहरूलाई आफ्नो व्यवस्था दिनु उहाँको उद्देश्य थियो। मोशा र प्रोटेस्टेन्ट सुधारको रेखामा, उद्धारको तुरुन्तै पछि विद्रोह प्रकट भयो। परमेश्वरले सार्दिसलाई जाँच्नुभयो, त्यस्ता जनहरूलाई जसले आफू जीवित नाम भएको दाबी गर्थे, तर विलियम मिलरको सन्देशको समयसम्म उनीहरू मरेका थिए। सन् १८४४ मा दुईवटा शुद्धीकरण भए; पहिलो, सार्दिस मण्डलीको शुद्धीकरण, जसले आफूलाई प्रोटेस्टेन्ट भएको दाबी गरेको थियो, तर मरेका ठहरिए; अनि त्यसपछि, उही वर्ष दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तको परिपूर्तिमा मिलेराइटहरू पनि शुद्ध पारिए।

डेमोक्रेट र रिपब्लिकनहरूले दुई राजनीतिक वर्गहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले मिलेर प्रकाशको पुस्तकको तेह्रौँ अध्यायमा वर्णित पृथ्वीको पशुको रिपब्लिकन सीङ बनाउँछन्। बुद्धिमान् र मूर्ख कन्याहरू दुई धार्मिक वर्गहरू हुन्, जसले मिलेर पृथ्वीको पशुको प्रोटेस्टेन्ट सीङ बनाउँछन्। बुद्धिमान् कन्याहरूले एन्टिओकमा दिइएको पहिलो नाम धारण गर्छन्। बुद्धिमान् कन्याहरू ख्रीष्टियनहरू हुन्, तर तिनीहरू फिलाडेल्फियालीहरू पनि हुन्, जसलाई एउटा नाम प्राप्त गर्ने प्रतिज्ञा दिइएको छ।

जसले विजय पाउँछ, त्यसलाई म मेरा परमेश्वरको मन्दिरमा एउटा खम्बा बनाउनेछु, र ऊ फेरि कहिल्यै बाहिर जानेछैन; अनि म त्यसको माथि मेरा परमेश्वरको नाउँ, र मेरा परमेश्वरको सहरको नाउँ, अर्थात् नयाँ यरूशलेमको नाउँ, जो मेरा परमेश्वरबाट स्वर्गबाट तल ओर्लन्छ, लेख्नेछु; अनि म त्यसको माथि मेरो नयाँ नाउँ पनि लेख्नेछु।
प्रकाश 3:12।

परमेश्वरले आफ्ना प्रजालाई पहिलो पटक “ख्रीष्टियन” भनेर नाम दिनुभएको स्थान अन्ताकिया थियो, र जहाँ एक लाख चवालीस हजारको लाओडिसियाई आन्दोलन एक लाख चवालीस हजारको फिलाडेल्फियाई आन्दोलनमा रूपान्तरित हुन्छ, त्यो इतिहास अन्ताकियाको नाम राखिएको महान् अन्तियोकसकै इतिहास पनि हो, जसलाई राफिया र पानियमका युद्धहरूबीचको २५० वर्षको अवधिको अन्त्यमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

हामी यी कुराहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।